

TRUDNE

niebiesko-pomarańczowa δ BLIZNIĄT
zielono-czerwona α SKORPIONA (Antares)

TRUDNIEJSZE

żółto-zielona ϵ WOLARZA
fioletowo-żółta ξ WOLARZA
pomarańczowo-zielona α HERKULESA

ŁATWE

fioletowo-żółta α PSÓW GOŃCZYCH
pomarańczowo-niebieska β ŁABEDZIA (Albireo)
biało-zielona β SKORPIONA

W tym odcinku opisu mapy chcemy zachęcić Was do obserwowania par gwiazd znacznie różniących się kolorami. Jest to zadanie trudne, ale dające wiele satysfakcji. Spójrzcie na Marsa pojawiającego się rano nad wschodnim horyzontem — czyż nie jest on krwistoczerwony! Żeby to zauważyć, trzeba zaopatrzyć się w lunetę albo lornetkę. Dlaczego, skoro i tak widać tę planetę?

Oko ludzkie wyposażone jest w dwa rodzaje elementów światłoczułych: czopki i pręciki. Jednak tylko czopki, przystosowane do widzenia dziennego, są wrażliwe na barwy. Ich czułość natomiast jest znacznie mniejsza niż pręcików. Patrząc na gwiazdy „uruchamiamy” przede wszystkim pręciki dopóty, dopóki jasność gwiazd nie jest wystarczająco duża, aby spostrzegły je czopki. A więc lornetka służy przede wszystkim zebraniu jak największej ilości światła gwiazdy. Poza tym wiele par gwiazd tworzy dość ciasne układy. Aby je rozdzielić, trzeba również zastosować lornetkę.

Do łatwiejszych układów należą żółto-fioletowa α Psów Gończych, pomarańczowo-niebieska β Łabędzia (to Albireo widoczna na sierpniowym sektorze) oraz biało-zielono-żółta β Skorpiona. Do trudniejszych należą żółto-zielona ϵ Wolarza, żółto-fioletowa ξ Wolarza i pomarańczowo-żółta α Herkulesa. W trzech ostatnich układach głównym problemem będzie rozdzielenie dwóch składników. Trzeba dysponować lunetką dającą co najmniej 30-krotne powiększenie. Jeszcze trudniejsze są pomarańczowo-niebieska α Bliźniąt i czerwono-żółty Antares (α Skorpiona). Usytuowanie składników tych układów zaznaczyliśmy dla ułatwienia na rysunku.

Życzymy powodzenia w poszukiwaniu innych, nie wymienionych tu kolorowych gwiazd.